

* ΜΙΑ ΧΑΡΙ *

ΤΟΝ πόνο τὸν ἀγίαρευτο
Κρύβω βαθειά στα στήθεια
Καὶ σιγολιὸν' ἀρηγερά
Καὶ χύνω δάκρυα πλήθεια.

Μία χάρι θέλω ἀπὸ σέ
Καὶ μὴ τὴν λησμονήσης
Θέλω τὰ μάτια μου νὰρθῆς
Ἐσὺ νὰ μοῦ τὰ κλείσης.

(1912) ΕΡΡΙΕΤΤΗ ΝΙΚΑ

* ΣΥΧΝΗ ΑΠΑΘΗ *

ἘΧΕΙ τὸ βλέμμα σου τόση μαγεία,
Ἐχουν τὰ μάτια Σου τόση ζωή,
Χύνεις τρυφὴν σου τόση ὠμορφιά,
Ὅπου εἶναι ἀδύνατο στόμα νὰ πῆ.

Ὅπου διαβαίνης καὶ ὅπου περᾶσης
Μικροί, μεγάλοι σὲ θεωροῦν,
Ὅταν χαρούμενη χαμογελάσης
Τὰ ἀηδόνια στέκονται καὶ δὲν κλινοῦν.

Ἐχει τὸ σῶμά Σου τόση μαγεία,
Ὅπου εἶναι ἀδύνατον καμμιὰ καρδιά
Νὰ μὴν αισθάνθηκε κρυφὴ λατρεία
Μπρὸς εἰς τὴ τόση σου θεία ὠμορφιά.

Ἄλλ' εἶναι ἀδύνατο πιστεύω, Ἐλένη,
Καεῖς ἔστον κόσμῳ νὰ ὑποπιευθῆ,
Σὲ τέτοιον ἀγγελὸ πῶς εἶν' κρυμμένη
Καρδιά σκληρότατη καὶ ἄγρια ψυχή.

Ἄν εἰς τὸ πρόσωπο ἦσαν γραμμένοι*
Αἱ τόσαι σκέψεις μας καὶ οἱ στοχασμοί,
Πόσο λιγώτερο ἀπατημένοι
Ὅπου θὰ ἐξοῦσαμε ἐδῶ στὴ γῆ.

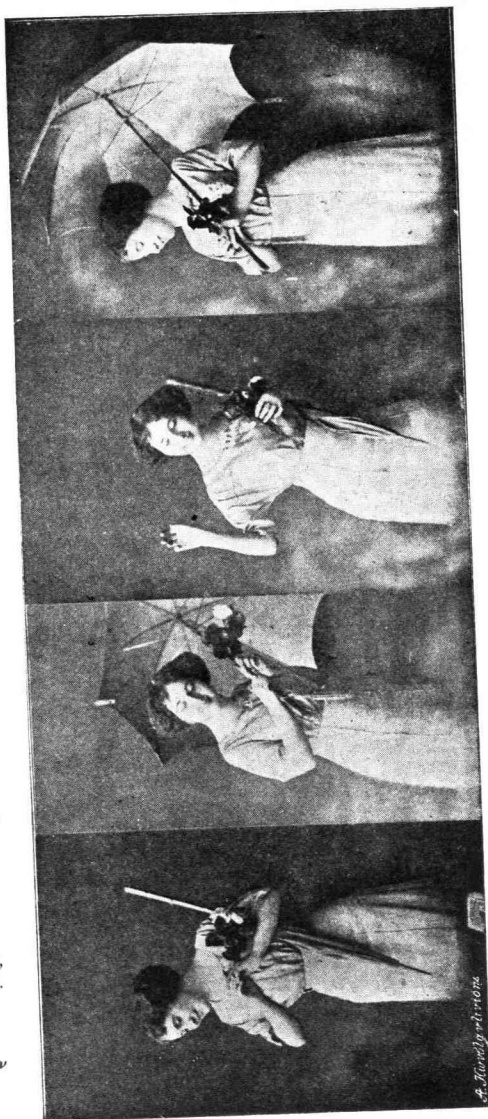
Τὴν εὐτυχία μας τυφλοὶ ζητοῦμε
Σὲ κόσμον ἀγνωστο πολὺ σιχνά,
Πλήρην νὰ γνωρίσωμεν, ὦ! Δὲν ἀργοῦμε,
Πῶς εἶναι ἡ ἀπάτη μας πολὺ σκληρά.

† Δ. Ι. Μ.

* Ἀμυδρὰ προσέγγισις τῶν στίχων
τοῦ Μεταστασιῦ

Se a ciascun' l'interno affanno.

Μὰ τὴ στιγμή ποῦ θὰ πετᾷ
Στὰ οὐράνια ἡ ψυχὴ μου
Καὶ θὰ μοῦ σβύνη σιγαλὰ
Ἡ ἄχαρη ζωὴ μου.

Α. Μανδύραλης